

Umursuz Zamanlar

– NazlıKaragöz · 14 Ocak 2010

Dün gece kalbimi yokladım bize ait hiç bir duygu kalmamış..

Garip belki, hiç kızgınlığım yok sana dair.Ne sevgi damlası, ne de öfke barınmıyor yüreğimde. Ne tuhaf; sıcaklığına muhtaç olan ellerim bile titremiyor üşümekten

Gözden yaş süzülüyor sessizce. Epeydir çürümüyor yanaklarımdaki pembe.

Ayrılığımızı hatırlattı bu sabah penceremdeki damlalar.

Ben güz gecelerinde yıldızların dost ışığını seçmiştim.

Sen ise yağmurların bol olduğu kentlere gitmeyi tercih ediyordun, gözlerimde yağmurların izini farketmeden , yıldızlara emanet etmiştin beni.

Kucağına bıraktığın yıldızların parlaklığı hiç yanılmadı beni. Gözlerinin ışığı yerine, göklerin pırıltısına sığındım. Peki sen yağmurun koynunda mesut muydun bilemem..

Grileri yok edip yeni renkler buldum dünyama.Nefretimi toprağa gömdüm,kinimi rüzgara yolladım. Sana birikmiş olan sevgiyi denizlerin dalgasına kaptırmış olmalıyım ki; sensizlikte bahtiyarım, martılar kadar hür,kumlar kadar özgür... Üstelik savrulmuyorum ordan oraya.

Bazen uzaktan görüyorum seni, içimi acıtıyor yalnız halin. Bir başınalığın mutluluk rolleri yaptırıyor olsa gerek, yoksa niye gülesin kendi kendine. Onca zaman sonra seni görüp de umursamamak ne güzel bir his.

Gel gör ki; selam bile veremem, helak etmiştik zamanında bir tatlı gülüşte gizli gün aydınlığını...Neyse her şey geçmişte kaldı.. geçmiş ise çok eskilerde. Yolunu çizen çizdi, yeni köprüler kuruldu gönüllerden gönüle. Bambaşka umutlar tazelendi hayat yolunda.

Şimdi şehrimde yağmur var ve ben çok mutluyum cama vuran damlalarda saklı duygular acıtmıyor.

Maziye sığınmış aşktan vazgeçmeyi kabulleniş güzel farkındalık.

Nihayet umursuz zamanları yaşıyorum.

Bu gece rahat uyu, yitik ve yarım kalan aşkı helal ettim sana...

Nazlı TOLUN